

I kravet om, at et tredjeland skal sikre et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, ligger, at overførslen af oplysninger ikke må medføre en væsentlig forringelse af den beskyttelse af den registrerede, som loven tilsigter at sikre. I det pågældende tredjeland skal behandlingen således i det væsentlige være undergivet en regulering som den, der følger af loven. Dette gælder dels for så vidt angår de materielle krav til behandling af oplysninger, herunder reglerne om den registreredes rettigheder, dels de formelle krav om bl.a. tilsyn og behandlingssikkerhed og muligheden for via domstolene at få kontrolleret overholdelsen af reglerne.

Om det pågældende tredjeland har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, skal afgøres på grundlag af en vurdering af samtlige de forhold, der har indflydelse på en overførsel, jf. stk. 2. I den forbindelse bemærkes, at overførsler af de i § 7, stk. 1, og § 8 nævnte oplysninger samt andre oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, såsom væsentlige sociale problemer, separations- og skilsmisseforhold, familiestridigheder, adoption m.v., som finder sted efter bestemmelsen, ikke kan iværksættes, medmindre vedkommende tilsynsmyndighed forinden har afgivet udtalelse herom, jf. § 45, stk. 1, nr. 1 og 2, samt § 52, eller har givet tilladelse hertil, jf. § 50, stk. 1, nr. 1 og 2, samt § 50, stk. 2, jf. stk. 1.

Til stk. 2

Af bestemmelsen følger, at vurderingen af, om beskyttelsesniveauet er tilstrækkeligt, skal ske på grundlag af samtlige de forhold, der har indflydelse på en overførsel, herunder navnlig oplysningernes art, behandlingens formål og varighed, oprindelseslandet og det endelige bestemmelsesland, samt de retsregler, regler for god forretningskik og sikkerhedsforanstaltninger, som gælder i tredjelandet. Opregningen af faktorer, som der kan lægges vægt på er ikke udtømmende, og der kan således være andre faktorer, som kan indgå i vurderingen af, om et tredjeland har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

I det omfang, det konstateres, at et tredjeland ikke har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, skal Europa-Kommissionen samt de øvrige medlemsstater underrettes herom, jf. direktivets artikel 25, stk. 3. Det forudsættes, at en tilsynsmyndighed, som måtte være af den opfattelse, at et tredjeland ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, underretter Justitsministeriet herom, således at Justitsministeriet i givet fald kan underrette Europa-Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom. En underretning af Justitsministeriet

et kan også komme fra andre, f.eks. dataansvarlige myndigheder.

Underretninger, som Danmark måtte modtage fra andre medlemsstater om, at et tredjeland ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, skal tillægges betydning ved vurderingen efter bestemmelsen. Hvis Europa-Kommissionen efter den i direktivets artikel 31, stk. 2, fastsatte procedure, konstaterer, at et tredjeland ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, skal en sådan afgørelse lægges til grund, jf. herved artikel 25, stk. 4. I givet fald kan overførsel til det pågældende tredjeland i medfør af bestemmelsen i stk. 1, ikke finde sted, og vedkommende tilsynsmyndighed skal skride ind over for en sådan overførsel. Også afgørelser fra Europa-Kommissionen om, at et tredjeland sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau skal lægges til grund, jf. artikel 25, stk. 6. Det forudsættes, at vedkommende tilsynsmyndighed i form af generelt informationsmateriale underretter de dataansvarlige om eventuelle afgørelser, som måtte blive truffet af Europa-Kommissionen.

Til stk. 3

I bestemmelsen fastsættes, i hvilket omfang der vil kunne ske overførsel af oplysninger til et tredjeland, som ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Dette vil ifølge *nr. 1* kunne ske, hvis den registrerede har givet samtykke hertil. Med hensyn til kravene til et sådant samtykke henvises til § 3, nr. 8. Heraf følger bl.a., at den registrerede som minimum skal oplyses om, hvilke typer af oplysninger der overføres, til hvilke formål og til hvilke tredjelands, dette sker. Herudover vil der skulle gives andre relevante oplysninger, som kan have betydning for den registreredes vurdering af risikoen ved overførslen.

Efter *nr. 2* kan der ske overførsel, når overførslen er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en aftale mellem den registrerede og tredjemand eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en sådan aftale.

Desuden kan der efter *nr. 3* ske overførsel af hensyn til indgåelsen eller udførelsen af en aftale, som den registrerede ikke er part i, såfremt aftalen er indgået i den registreredes interesse. Der kan f.eks. være tale om overførsel af oplysninger med henblik på at gennemføre betalingsoverførsler til eller fra et tredjeland, som enten aftales mellem den registrerede og den dataansvarlige, eller som blot er i den registreredes interesse.

Efter *nr. 4* kan der endvidere ske overførsel, så-